ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 1. júla 2008 *

V spojených veciach C-341/06 P a C-342/06 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania na základe článku 56 štatútu Súdneho dvora podané 4. augusta 2006,

Chronopost SA, so sídlom v Issy-les-Moulineaux (Francúzsko), v zastúpení: D. Berlin, avocat (C-341/06 P),

La Poste, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: H. Lehman, avocat (C-342/06 P),

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Union française de l'express (UFEX), so sídlom v Roissy-en-France (Francúzsko),

* Jazyk konania: francúzština.

DHL Express (France) SAS, predtým DHL International SA, so sídlom v Roissy-en-France,

Federal express international (France) SNC, so sídlom v Gennevilliers (Francúzsko),

CRIE SA, v likvidácii, so sídlom v Asnières (Francúzsko), v zastúpení: E. Morgan de Rivery a J. Derenne, avocats,

žalobcovia v prvostupňovom konaní,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Giolito, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues a F. Million, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, G. Arestis a U. Lõhmus, sudcovia P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský (spravodajca), E. Levits a A. Ó Caoimh,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 6. decembra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Chronopost SA (ďalej len „Chronopost“) (C-341/06 P) a La Poste (C-342/06 P) svojimi odvolaniami navrhujú zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 7. júna 2006, UFEX a i./Komisia (T-613/97, Zb. s. II-1531, ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2 Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom čiastočne zrušil rozhodnutie 98/365/ES o pomoci údajne poskytnutej Francúzskom v prospech SFMI-Chronopost [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 164, 1998, s. 37, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Skutkové okolnosti

3 Skutkové okolnosti sú v bodoch 2 až 18 napadnutého rozsudku uvedené takto:

„2 [La Poste], ktorá podniká ako zákonný monopol v sektore obyčajnej pošty, bola až do konca roku 1990 integrálnou súčasťou francúzskej štátnej správy. Od 1. januára 1991 bola organizovaná ako právnická osoba zriadená podľa verejného práva, v súlade s ustanoveniami zákona 90 568 z 2. júla 1990 o organizácii verejnej poštovej služby a telekomunikácií (*JORF* z 8. júla 1990, s. 8069, ďalej len ‚zákon 90 568‘). Tento zákon povoľuje vykonávať určité činnosti otvorené pre konkurenciu, najmä zasielateľstvo expresnej pošty.

3 Société française de messagerie internationale (ďalej len ‚SFMI‘) je súkromnou spoločnosťou, ktorej bola zo strany La Poste zverená správa služby expresnej pošty od konca roku 1985. Tento podnik bol založený so základným imaním 10 miliónov francúzskych frankov (FRF) (približne 1 524 490 eur), rozdeleným medzi Sofipost (66 %), finančnú spoločnosť, ktorú vlastní do výšky 100 % La Poste, a TAT Express (34 %), dcérsku spoločnosť leteckej spoločnosti Transport aérien transrégional (ďalej len ‚TAT‘).

4 Spôsoby prevádzkovania a komercializácie služby expresnej pošty, ktorú SFMI zabezpečovala pod označením EMS/Chronopost, boli definované

inštrukciou francúzskeho ministerstva pôšt a telekomunikácií z 19. augusta 1986. Podľa tejto inštrukcie mala La Poste poskytovať SFMI logistickú a obchodnú pomoc. Zmluvné vzťahy medzi La Poste a SFMI boli upravované dohodami, z ktorých prvá je z roku 1986.

5 V roku 1992 bola štruktúra činnosti expresnej pošty vykonávanej zo strany SFMI zmenená. Sofipost a TAT vytvorili novú spoločnosť, [Chronopost], v ktorej mali stále v uvedenom poradí 66 % a 34 % akcií. Spoločnosť Chronopost, ktorá mala do 1. januára 1995 výlučný prístup k sieti La Poste, sa zamerala na vnútroštátnu expresnú poštu. SFMI bola získaná zo strany GD Express Worldwide France, dcérskej spoločnosti spoločného medzinárodného podniku združujúceho austrálsku spoločnosť TNT a pošty piatich krajín, kde bola koncentrácia povolená rozhodnutím Komisie z 2. decembra 1991 (Vec IV/M.102 — TNT/Canada Post, DBP Postdienst, La Poste, PTT Poste a Sweden Post) (Ú. v. ES C 322, s. 19). SFMI si zachovala činnosť medzinárodnej expresnej pošty, využívajúc Chronopost ako zástupcu a poskytovateľa služieb pri manipulácii so svojimi medzinárodnými zásielkami vo Francúzsku (ďalej len ‚SFMI-Chronopost').

6 Syndicat français de l'express international (SFEI)… je profesijným záujmovým združením podľa francúzskeho práva združujúcim takmer všetky spoločnosti ponúkajúce služby expresnej pošty konkurujúce SFMI-Chronopost.

7 Dňa 21. decembra 1990 podala SFEI sťažnosť Komisii [Európskych spoločenstiev] hlavne z toho z dôvodu, že logistická a obchodná pomoc poskytovaná zo strany La Poste pre [SFMI-Chronopost] predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 92 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 87 ES). V sťažnosti bola hlavne uvedená skutočnosť, že odplata platená zo strany SFMI za pomoc poskytovanú zo strany La Poste nezodpovedá obvyklým trhovým podmienkam. Rozdiel medzi trhovou cenou za nadobudnutie takýchto služieb a cenou skutočne platenou zo strany [SFMI-Chronopost] predstavuje štátnu pomoc. Ekonomická štúdia vypracovaná na požiadanie SFEI zo strany poradenskej spoločnosti Braxton associés [ďalej len „Braxton"] bola pripojená k žalobe s cieľom ohodnotiť sumy pomoci počas obdobia rokov 1986 — 1989.

8 Listom z 10. marca 1992 Komisia informovala SFEI o uložení jej sťažnosti *ad acta*. Dňa 16. mája 1992 SFEI a iné podniky podali proti tomuto rozhodnutiu žalobu o neplatnosť pred Súdnym dvorom. Súdny dvor zastavil konanie (uznesenie Súdneho dvora z 18. novembra 1992, SFEI a i./Komisia, C-222/92, Zb. s. I-5431) po rozhodnutí Komisie z 9. júla 1992 o odvolaní rozhodnutia z 10. marca 1992.

9 Na žiadosť Komisie jej Francúzska republika predložila informácie listom z 21. januára, faxovou správou z 3. mája a listom z 18. júna 1993.

10 Dňa 16. júna 1993 SFEI a ostatné podniky podali pred obchodným súdom v Paríži žalobu proti SFMI, Chronopost, La Poste a iným. K tejto žalobe bola pripojená druhá štúdia [Braxton], aktualizujúca údaje prvej štúdie a rozširujúca obdobie ohodnotenia pomoci po koniec roku 1991. Rozsudkom z 5. januára 1994 obchodný súd v Paríži predložil Súdnemu dvoru viacero prejudiciálnych otázok týkajúcich sa výkladu článku 92 Zmluvy a článku 93 Zmluvy ES (teraz článok 88 ES), z ktorých jedna sa týkala pojmu štátnej pomoci za okolností tohto konania. Francúzska vláda predložila Súdnemu dvoru v prílohe k svojim pripomienkam z 10. mája 1994 ekonomickú štúdiu vypracovanú spoločnosťou Ernst & Young. Rozsudkom z 11. júla 1996, SFEI a i. (C-39/94, Zb. s. I-3547…), Súdny dvor rozhodol, že ‚poskytnutie logistickej a obchodnej pomoci zo strany verejnoprávneho podniku jeho súkromnoprávnym dcérskym spoločnostiam vykonávajúcim činnosť otvorenú pre voľnú hospodársku súťaž môže predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 92 Zmluvy, ak odmena prijatá ako protihodnota je nižšia než odmena, ktorá by bola požadovaná za obvyklých trhových podmienok' (bod 62).

11 Medzičasom, listom Komisie z 20. marca 1996, bola Francúzska republika informovaná o začatí konania uvedeného v článku 93 ods. 2 Zmluvy. Dňa 30. mája 1996 Francúzska republika zaslala Komisii svoje pripomienky v tomto smere.

…

13 Dňa 17. augusta 1996 SFEI predložil Komisii svoje pripomienky v odpovedi na toto oznámenie. Pripojil svoje pripomienky k novej ekonomickej štúdii vypracovanej kanceláriou Bain & Co. Okrem toho rozšírila SFEI rozsah svojej sťažnosti z 21. decembra 1990 o určité nové prvky, najmä o používanie dobrého mena ochrannej známky La Poste, privilegovaný prístup k vysielacím vlnám Radio France, colné a daňové privilégiá a investície La Poste do zasielateľských platforiem.

14 Komisia predložila Francúzskej republike pripomienky SFEI v septembri 1996. Francúzska republika v reakcii zaslala Komisii list, pripojac k nemu ekonomickú štúdiu vypracovanú poradenskou spoločnosťou Deloitte Touche Tohmatsu (ďalej len ‚správa Deloitte').

…

18 Dňa 1. októbra 1997 Komisia prijala [sporné] rozhodnutie…"

Sporné rozhodnutie

4 Z bodov 19 až 23 napadnutého rozsudku vyplýva toto:

„19 V [spornom] rozhodnutí Komisia konštatovala, že je potrebné rozlišovať dve kategórie opatrení. Prvá kategória spočíva v poskytnutí zo strany La Poste na jednej strane logistickej pomoci spočívajúcej v sprístupnení poštových infraštruktúr k dispozícii SFMI-Chronopost pre zber, triedenie, prepravu a distribúciu jej zásielok a na druhej strane obchodnej pomoci, teda prístupu SFMI-Chronopost k zákazníkom La Poste a sprístupnení podniku poslednej

uvedenej v prospech SFMI-Chronopost. Druhá kategória spočíva v osobitných opatreniach, akými je privilegovaný prístup k Radio France, a v daňových a colných privilégiách.

20 Komisia sa domnieva, že relevantnou otázkou je otázka, ‚či podmienky transakcie medzi La Poste a SFMI-Chronopost [boli] porovnateľné s podmienkami rovnakej transakcie medzi súkromnou materskou spoločnosťou, ktorá tiež môže byť v situácii monopolu (napríklad preto, že vlastní výhradné práva) a jej dcérskou spoločnosťou'. Podľa Komisie neexistovala žiadna finančná výhoda, ak vnútorné ceny za tovary a služby vymieňané medzi spoločnosťami patriacimi k rovnakej skupine boli ‚vypočítané na základe úplných nákladov (teda celkových nákladov plus zhodnotenia vlastného kapitálu)'.

21 V tejto súvislosti Komisia poukazuje na to, že platby vykonávané zo strany SFMI-Chronopost nepokrývali celkové náklady počas dvoch prvých rokov prevádzky, ale pokrývali všetky náklady okrem nákladov sídla a regionálnej správy. Komisia sa domnieva, že po prvé, nebolo neobvyklé, že počas obdobia rozbehu kryli platby vykonané novým podnikom, a to SFMI-Chronopost, iba variabilné náklady. Po druhé, stále podľa názoru Komisie, Francúzska republika mohla preukázať, že od roku 1998 odplata zaplatená zo strany SFMI-Chronopost pokrývala všetky náklady znášané zo strany La Poste, ako aj zhodnotenie vlastného kapitálu investovaného zo strany La Poste. Okrem toho Komisia vypočítala, že vnútorná miera výnosu (ďalej len ‚VMV') z investície La Poste ako akcionára podstatne prekročila kapitálové náklady spoločnosti v roku 1986, teda obvyklú mieru výnosu, ktorú by súkromný investor vyžadoval za podobných okolností. V dôsledku toho La Poste poskytla logistickú a obchodnú pomoc svojej dcérskej spoločnosti za obvyklých trhových podmienok, a táto pomoc teda nepredstavuje štátnu pomoc.

22 Pokiaľ ide o druhú kategóriu, a to rôzne konkrétne opatrenia, Komisia sa domnievala, že SFMI-Chronopost nepožívala žiadnu výhodu, pokiaľ ide o colné konanie, poštovné poplatky, daň z miezd alebo lehoty splatnosti. Používanie vozidiel La Poste ako reklamného nosiča musí byť podľa Komisie považované

za obchodnú pomoc obvyklú medzi materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou a SFMI-Chronopost nepožívala žiadne preferenčné zaobchádzanie, pokiaľ ide o reklamu na Radio France. Komisia tiež mohla konštatovať, že záväzky prevzaté zo strany La Poste pri povolení spoločného podniku rozhodnutím Komisie z 2. decembra 1991 nepredstavovali štátnu pomoc.

23 V článku 1 [sporného] rozhodnutia Komisia konštatovala toto:

‚Logistická a obchodná pomoc poskytovaná zo strany La Poste jej dcérskej spoločnosti SFMI-Chronopost, ostatné finančné transakcie medzi týmito dvomi spoločnosťami, vzťah medzi SFMI-Chronopost a Radio France, colný režim uplatniteľný na La Poste a [na] SFMI-Chronopost, systém dane z miezd a poštové poplatky uplatniteľné na La Poste a jej investície… do zásielkových platforiem nepredstavujú štátnu pomoc v prospech SFMI-Chronopost.'"

Prvé konanie pred Súdom prvého stupňa

5 SFEI, teraz Union française de l'express (UFEX), ako aj tri spoločnosti, ktoré sú jej členmi, DHL International SA, Federal express international (France) SNC a CRIE SA (ďalej len „UFEX a i."), podali návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 30. decembra 1997 žalobu o neplatnosť proti spornému rozhodnutiu. Chronopost, La Poste a Francúzska republika vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Komisie.

6 UFEX a i. uvádzali na podporu svojej žaloby štyri žalobné dôvody na zrušenie založené na porušení práv obhajoby, najmä práva na prístup k spisu, na nedostatočnom odôvodnení, na skutkových omyloch a zjavne nesprávnom posúdení, ako aj na porušení pojmu štátna pomoc.

7 Štvrtý žalobný dôvod sa rozdeľoval na dve časti, podľa ktorých Komisia nerešpektovala pojem štátna pomoc jednak tým, že v analýze odplaty za pomoc poskytnutú zo strany La Poste pre SFMI-Chronopost nezohľadnila obvyklé trhové podmienky, a jednak tým, že z tohto pojmu vylúčila rôzne opatrenia, z ktorých údajne mala prospech SFMI-Chronopost.

8 Súd prvého stupňa rozhodol o tejto žalobe rozsudkom zo 14. decembra 2000, Ufex a i./Komisia (T-613/97, Zb. s. II-4055).

Rozsudok Ufex a i./Komisia

9 V už citovanom rozsudku Ufex a i./Komisia Súd prvého stupňa konštatoval, že prvá časť štvrtého žalobného dôvodu je dôvodná.

10 V bode 79 uvedeného rozsudku dospel Súd prvého stupňa k takémuto záveru:

„79 Je teda potrebné zrušiť článok 1 [sporného] rozhodnutia v rozsahu, v akom konštatuje, že logistická a obchodná pomoc poskytnutá La Poste v prospech jej dcérskej spoločnosti SFMI-Chronopost nepredstavuje štátnu pomoc v prospech SFMI-Chronopost, pričom nie je potrebné preskúmať druhú časť tohto žalobného dôvodu alebo ostatné žalobné dôvody v rozsahu, v akom sa tieto posledné uvedené dôvody týkajú logistickej a obchodnej pomoci poskytnutej La Poste v prospech jej dcérskej spoločnosti SFMI-Chronopost. Predovšetkým nie je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod, v ktorom žalobcovia v podstate tvrdia, že odôvodnenie [sporného] rozhodnutia týkajúce sa logistickej a obchodnej pomoci je nedostatočné.“

11 V nasledujúcich bodoch už citovaného rozsudku Ufex a i./Komisia teda Súd prvého stupňa preskúmal len prvý žalobný dôvod týkajúci sa údajného porušenia práv na obhajobu Ufex a i. a tvrdenia rozvinuté v rámci tretieho žalobného dôvodu týkajúceho sa nesprávnych skutkových zistení a zjavne nesprávneho posúdenia, ktoré sa nezhodovali s tými, ktoré boli predtým skúmané v rámci štvrtého žalobného dôvodu. V obidvoch prípadoch boli žalobné dôvody formulované Ufex a i. zamietnuté.

12 V dôsledku toho sa Súd prvého stupňa obmedzil na zrušenie článku 1 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje, že logistická a obchodná pomoc poskytnutá La Poste v prospech svojej dcérskej spoločnosti SFMI-Chronopost nepredstavuje štátnu pomoc v prospech poslednej uvedenej.

Odvolania proti rozsudku Ufex a i./Komisia

13 Návrhmi podanými do kancelárie Súdneho dvora postupne 19. a 23. februára 2001 Chronopost, La Poste a Francúzska republika v zmysle článku 56 Štatútu Súdneho dvora podali odvolania proti už citovanému rozsudku Ufex a i./Komisia. Tieto odvolania boli spojené.

14 Súdny dvor svojím rozsudkom z 3. júla 2003, Chronopost a i./Ufex a i. (C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, Zb. s. I-6993) vyhlásil za dôvodný prvý odvolací dôvod založený na porušení článku 92 ods. 1 Zmluvy vyplývajúcom z nesprávneho výkladu pojmu „obvyklé trhové podmienky“ Súdom prvého stupňa.

15 Z bodov 32 až 41 už citovaného rozsudku Chronopost a i./Ufex a i. vyplýva toto:

„32 … Súd prvého stupňa v bode 75 rozsudku [Ufex a i./Komisia] vyvodil, že Komisia mala aspoň overiť, či protihodnota prijatá La Poste je porovnateľná s protihodnotou vyžadovanou súkromnou finančnou spoločnosťou alebo súkromnou skupinou spoločností, ktoré nepôsobia vo vyhradenom odvetví.

33 Pri tomto posúdení, ktoré nezohľadňuje, že podnik ako La Poste sa nachádza vo veľmi odlišnej situácii v porovnaní so situáciou súkromného podniku, ktorý pôsobí za obvyklých trhových podmienok, došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu.

34 La Poste je totiž poverená službou všeobecného hospodárskeho záujmu v zmysle článku 90 ods. 2 Zmluvy ES [teraz článok 86 ods. 2 ES] (pozri rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 1993, Corbeau, C-320/91, Zb. s. I-2533, bod 15). Takáto služba spočíva v podstate v povinnosti zabezpečovania zberu, prepravy a distribúcie pošty v prospech všetkých užívateľov, na celom území predmetného členského štátu za jednotné poplatky a za rovnakých kvalitatívnych podmienok.

35 Na tento účel sa musí La Poste vybaviť, alebo musí byť vybavená významnou infraštruktúrou a prostriedkami (‚poštovou sieťou') umožňujúcimi jej poskytovať základnú poštovú službu všetkým používateľom, vrátane oblastí s malou hustotou osídlenia, v ktorých poplatky nepokrývajú náklady vytvárané poskytovaním predmetných služieb.

36 Z dôvodu prevádzkových charakteristík, ktorých zabezpečenie musí sieť La Poste umožňovať, zriadenie a udržiavanie tejto siete nezodpovedá čisto obchodnej logike. Ako bolo pripomenuté v bode 22 tohto rozsudku, UFEX a i. okrem toho pripustili, že sieť, akú využívala SFMI-Chronopost, nie je zjavne obchodnou sieťou. Preto by táto sieť nikdy nebola vytvorená súkromným podnikom.

37 Okrem toho poskytnutie logistickej a obchodnej pomoci je nerozlučne spojené so sieťou La Poste, pretože spočíva práve v sprístupnení tejto siete bez ekvivalentu na trhu.

38 Za týchto okolností, za neexistencie akejkoľvek možnosti porovnať situáciu La Poste so situáciou skupiny súkromných spoločností nepodnikajúcich vo vymedzenom odvetví, musia byť ‚obvyklé trhové podmienky', ktoré sú nevyhnutne hypotetické, posudzované s odkazom na objektívne a overiteľné údaje, ktoré sú dostupné.

39 V danom prípade náklady znášané zo strany La Poste za poskytovanie logistickej a obchodnej pomoci svojej dcérskej spoločnosti môžu predstavovať takéto objektívne a overiteľné údaje.

40 Na tomto základe existencia štátnej pomoci v prospech SFMI-Chronopost môže byť vylúčená, ak je na jednej strane preukázané, že požadovaná protihodnota pokrýva riadne všetky variabilné dodatočné náklady vznikajúce poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci, adekvátny príspevok na fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete, ako aj primerané zhodnotenie vlastného kapitálu v rozsahu, v akom bol určený na činnosti v rámci súťaže SFMI-Chronopost, a pokiaľ, na druhej strane, žiadny údaj neumožňuje domnievať sa, že tieto údaje boli podhodnotené alebo určené svojvoľne.

41 S ohľadom na vyššie uvedené úvahy sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že článok 92 ods. 1 Zmluvy vyložil tak, že Komisia nemohla posúdiť existenciu pomoci v prospech SFMI-Chronopost odkazom na náklady vynaložené La Poste, ale že mala overiť, či protihodnota prijatá La Poste ‚bola porovnateľná s protihodnotou požadovanou súkromnou finančnou spoločnosťou alebo skupinou súkromných spoločností, nepodnikajúcich vo vymedzenom sektore, sledujúcich štrukturálnu politiku, globálnu alebo sektorovú, a vedených dlhodobými perspektívami'."

16 V dôsledku toho a po konštatovaní, že nebolo potrebné preskúmať ďalšie odvolacie dôvody a že v súdnom konaní nebolo možné vydať konečné rozhodnutie vo veci, Súdny dvor zrušil už citovaný rozsudok Ufex a i./Komisia a vrátil vec Súdu prvého stupňa.

Druhé konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

17 Vec bola pridelená štvrtej rozšírenej komore Súdu prvého stupňa. Keďže zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo zmenené rozhodnutím Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2004 (Ú. v. EÚ C 251, s. 12), sudca spravodajca bol pridelený k tretej rozšírenej komore, ktorej bola následne táto vec pridelená (bod 37 napadnutého rozsudku).

18 Ústna časť konania sa najskôr skončila 23. augusta 2005, potom 19. decembra 2005 po znovuotvorení ústnej časti konania.

19 Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol o návrhoch účastníkov konania, ktoré mu boli naďalej predložené po vrátení veci.

20 V bode 49 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa po prvé konštatoval, že UFEX a i. v podstate trvajú na druhom až štvrtom žalobnom dôvode uvedenom v konaní, ktoré viedlo k vydaniu už citovaného rozsudku Ufex a i./Komisia, a to žalobných dôvodoch založených na porušení povinnosti odôvodnenia, na skutkových nepresnostiach a zjavne nesprávnom posúdení pri analýze odplaty za pomoc poskytovanú zo strany La Poste, ako aj na nesprávnom uplatnení pojmu štátna pomoc.

21 V bode 51 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa po tom, čo konštatoval, že bolo potrebné preskúmať najskôr žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia, dodal, že „žalobné dôvody založené na skutkových nepresnostiach a zjavne nesprávnom posúdení, ako aj na nesprávnom uplatnení pojmu štátna pomoc, ktoré splývajú, budú ďalej skúmané spolu“.

22 Po pripomenutí v bodoch 63 až 71 napadnutého rozsudku judikatúry v oblasti odôvodnenia Súd prvého stupňa v bodoch 77 až 95 toho istého rozsudku vyhovel prvému žalobnému dôvodu na základe toho, že odôvodnenie sporného rozhodnutia neumožňovalo posúdiť dodatočné variabilné náklady vynaložené na poskytnutie logistickej a obchodnej pomoci, príslušný podiel na fixných nákladoch vyvolaných používaním poštovej siete, ani primeraný výnos vlastného kapitálu, ani pokrytie nákladov vo všeobecnosti.

23 Súd prvého stupňa okrem toho v bodoch 96 až 100 napadnutého rozsudku zdôraznil skutočnosti, ktoré v danom prípade odôvodňovali podrobnejšie odôvodnenie sporného rozhodnutia.

24 Súd prvého stupňa v bode 101 uvedeného rozsudku dospel k záveru, „… že je potrebné zrušiť [sporné] rozhodnutie pre nedostatok odôvodnenia v rozsahu, v akom toto rozhodnutie konštatuje, že logistická a obchodná pomoc poskytovaná zo strany La Poste pre SFMI-Chronopost nepredstavuje štátnu pomoc“.

25 Súd prvého stupňa ďalej preskúmal žalobný dôvod založený na porušení pojmu štátna pomoc.

26 Po prvé sa v bode 102 napadnutého rozsudku domnieval, že vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie sporného rozhodnutia nebol schopný preskúmať tvrdenia založené na údajnom nepokrývaní nákladov SFMI-Chronopost, na podhodnotení alebo svojvoľne určenej povahe niektorých údajov uvádzaných Komisiou, chybách v účtov-

ných opravách vykonaných v prílohe 4 správy Deloitte, abnormálne vysokej úrovni VMV alebo dôvodoch rentability SFMI-Chronopost.

27 Súd prvého stupňa po druhé v bodoch 162 až 171 napadnutého rozsudku odmietol všetky argumenty UFEX a i. s výnimkou argumentu založeného na tom, že samotný prevod zákazníkov Postadex predstavoval opatrenie odlišné od logistickej a obchodnej pomoci, a teda aj štátnu pomoc.

28 Pokiaľ ide o posledný uvedený bod, Súd prvého stupňa sa domnieval, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že konštatovala, že tento prevod nepredstavoval takú pomoc z dôvodu, že so sebou neprinášal žiadnu finančnú výhodu.

29 Súd prvého stupňa preto napadnutým rozsudkom:

— zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom konštatuje, že ani logistická a obchodná pomoc poskytnutá zo strany La Poste jej dcérskej spoločnosti SFMI-Chronopost, ani prevod Postadex nepredstavujú štátnu pomoc v prospech SFMI-Chronopost,

— zaviazal Komisiu, aby znášala svoje vlastné trovy konania a 75 % trov konania UFEX a i. pred Súdom prvého stupňa a Súdnym dvorom, s výnimkou trov konania vzniknutých v súvislosti so vstupom vedľajších účastníkov do konania,

— zaviazal UFEX a i., aby znášali zvyšok svojich vlastných trov konania pred Súdom prvého stupňa, ako aj pred Súdnym dvorom, a

— zaviazal Chronopost, La Poste a Francúzsku republiku, aby znášali svoje vlastné trovy konania pred Súdom prvého stupňa a Súdnym dvorom.

Konanie pred Súdnym dvorom o prejednávaných odvolaniach

30 Vo svojom odvolaní Chronopost navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom čiastočne ruší sporné rozhodnutie,

— potvrdil sám zostávajúcu časť napadnutého rozsudku a vydal konečné rozhodnutie vo veci,

— zamietol návrh na zrušenie sporného rozhodnutia a

— zaviazal UFEX a i. na náhradu trov konania.

31 Vo svojom odvolaní La Poste navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom čiastočne ruší sporné rozhodnutie, a

— zaviazal UFEX a i. na náhradu trov konania vynaložených La Poste pred Súdom prvého stupňa, ako aj pred Súdnym dvorom.

32 UFEX a i. navrhujú, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolania a

— zaviazal Chronopost, ako aj La Poste na náhradu trov konania.

33 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 18. apríla 2007 boli obidve veci spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.

O odvolaniach

34 Chronopost a La Poste, odvolateľky v konaní o prejednávaných odvolaniach, uvádzajú v podstate štyri odvolacie dôvody založené:

— na procesnej vade spočívajúcej v nesprávnom zostavení rozhodovacieho zloženia Súdu prvého stupňa, ktoré vydalo napadnutý rozsudok,

— na procesnej vade spočívajúcej v tom, že Súd prvého stupňa odpovedal vo veci samej na neprípustný žalobný dôvod,

— na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd prvého stupňa pri posudzovaní povinnosti odôvodnenia sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka logistickej a obchodnej pomoci poskytnutej La Poste v prospech SFMI-Chronopost, a

— na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd prvého stupňa pri posudzovaní pojmu štátna pomoc, pokiaľ ide o prevod zákazníkov Postadex.

O prvom odvolacom dôvode založenom na procesnej vade spočívajúcej v nesprávnom zostavení rozhodovacieho zloženia Súdu prvého stupňa, ktoré vydalo napadnutý rozsudok

Argumentácia účastníkov konania

35 Chronopost a La Poste tvrdia, že napadnutý rozsudok bol vydaný na konci konania postihnutého vadami, keďže sudca spravodajca v rozhodovacom zložení, ktoré vydalo uvedený rozsudok, bol predsedom a sudcom spravodajcom v rozhodovacom zložení, ktoré vydalo už citovaný rozsudok Ufex a i./Komisia.

36 Základná zásada práva na spravodlivé súdne konania zakotveného v článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDĽP“), ktorá vyžaduje, aby záležitosť bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom, pritom znamená, že rozhodovacie zloženie, ktorému je predložená vrátená vec, po zrušení už citovaného rozsudku Ufex a i./Komisia, nemôže vzbudzovať pochybnosti o nestrannosti tohto rozhodovacieho zloženia tým, že jeho členom je sudca, ktorý musel poznať túto vec ako spravodajca v rozhodovacom zložení, ktoré vydalo zrušený rozsudok. V dôsledku toho došlo k porušeniu článku 6 EÚ.

37 UFEX a i. po prvé tvrdia, že tento odvolací dôvod je neprípustný. Keďže zostavenie rozhodovacieho zloženia, ktoré vydalo napadnutý rozsudok, a meno sudcu spravodajcu boli známe pred ústnou časťou konania pred Súdom prvého stupňa, Chronopost a La Poste mohli uviesť svoje pochybnosti o nestrannosti rozhodovacieho zloženia v priebehu tejto ústnej časti konania. Vzhľadom na to, že sa tejto možnosti vzdali, ich dôvod je nový a v dôsledku toho neprípustný, ako rozhodol Súdny dvor v rozsudku z 9. septembra 1999, Petrides/Komisia (C-64/98 P, Zb. s. I-5187).

38 UFEX a i. po druhé tvrdia, že tento odvolací dôvod nie je dôvodný. Zostavenie rozhodovacieho zloženia, ktoré vydalo napadnutý rozsudok, je totiž v súlade s ustanoveniami článku 118 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, ktorý upravuje toto zostavenie, pokiaľ je Súdu prvého stupňa Súdnym dvorom vrátená vec po zrušení prvého rozsudku.

39 Tieto ustanovenia nevyžadujú pridelenie veci inému rozhodovaciemu zloženiu, čo by okrem iného bolo nemožné, pokiaľ by prvý rozsudok bol vydaný plénom. V tejto oblasti sa nemožno odvolávať na žiadnu ústavnú tradíciu spoločnú členským štátom. Predpokladá sa, že kolegialita neutralizuje nebezpečenstvo zaujatosti člena rozhodovacieho zloženia.

40 S ohľadom na prístup Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „Súd pre ľudské práva“) k otázke nestrannosti súdneho orgánu treba konštatovať, že v prejednávanej veci nebolo možné vytknúť žiadny objektívny či subjektívny prvok zaujatosti. Zverenie takej zložitej veci, ako je prejednávaná vec, tomu sudcovi spravodajcovi, ktorý musel poznať vec pred jej vrátením, je naopak prejavom riadnej správy vecí verejných.

41 Chronopost a La Poste vo svojich replikách spochybňujú neprípustnosť, ktorá sa namieta voči ich dôvodu. UFEX a i. sa totiž v žiadnom prípade nemôžu opierať o novú povahu dôvodu založeného na porušení základnej zásady, ktorá je v dôsledku toho zásadou kogentnej povahy a ktorej sa nemožno vzdať.

42 Taký dôvod navyše nemožno uplatniť skôr, než bol vydaný rozsudok Súdu prvého stupňa. Nepatrí ani medzi podmienky a prekážky konania, o ktorých Súd prvého stupňa môže rozhodnúť na základe článku 111 svojho rokovacieho poriadku. Uvedený rokovací poriadok navyše neobsahuje ustanovenie týkajúce sa možnosti odmietnuť sudcu. Keďže uvedený dôvod bol uvedený v návrhu podanom na Súdny dvor, nejde o nový dôvod predložený „počas konania" v zmysle článku 42 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

43 UFEX a i. vo svojich duplikách tvrdia, že argumentácia uvedená v replike, podľa ktorej je porušenie základnej zásady dôvodom kogentnej povahy, je novým, a teda neprípustným, dôvodom. Okrem toho konanie, ktoré je uvedené v článku 42 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdneho dvora, je konaním, ktoré začína pred Súdom prvého stupňa a pokračuje pred Súdnym dvorom v rámci odvolania.

Posúdenie Súdnym dvorom

44 Právo na spravodlivé súdne konanie, ako vyplýva najmä z článku 6 ods. 1 EDĽP, je základným právom, ktoré Európska únia dodržiava ako všeobecnú zásadu na základe článku 6 ods. 2 EÚ (rozsudok z 26. júna 2007, Ordre des barreaux francophones et germanophone a i., C-305/05, Zb. s. I-5305, bod 29).

45 Toto právo na spravodlivé súdne konanie predpokladá, že každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Také právo je uplatniteľné v rámci súdnej žaloby proti rozhodnutiu Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 21).

46 Záruky prístupu k nezávislému a nestrannému súdu, a predovšetkým tie, ktoré vymedzujú práve pojem jeho zloženia, predstavujú základný kameň práva na spravodlivé súdne konanie. To znamená, že každý súdny orgán má povinnosť preskúmať, či svojím zložením je takým nezávislým a nestranným súdnym orgánom, pokiaľ v tejto súvislosti vznikne pochybnosť, ktorá nie je zjavne bezvýznamná. Toto preskúmanie je nevyhnutné pre dôveryhodnosť, ktorú majú súdy v demokratickej spoločnosti poskytnúť jednotlivcovi (pozri v tomto ohľade ESĽP, rozsudok Remli v. Francúzsko z 23. apríla 1996, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 1996-II, s. 574, bod 48). Preskúmanie v tomto zmysle predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorej dodržiavanie vyžaduje verejný poriadok.

47 Z toho vyplýva, že pokiaľ v rámci odvolania vznikne v tejto súvislosti pochybnosť, ktorá nie je, ako v prejednávanej veci, zjavne bezvýznamná, Súdny dvor musí preskúmať správnosť zostavenia rozhodovacieho zloženia Súdu prvého stupňa, ktoré vydalo napadnutý rozsudok.

48 Inak povedané, taký dôvod založený na nesprávnom zložení Súdu prvého stupňa, aký bol predložený Súdnemu dvoru, treba považovať za dôvod kogentnej povahy, ktorý musí byť preskúmaný bez návrhu (pozri, pokiaľ ide o vzatie do úvahy *ex offo* dôvodov kogentnej povahy, najmä rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 67).

49 K preskúmaniu takého žalobného dôvodu teda môže dôjsť v ktoromkoľvek štádiu konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. februára 1997, Komisia/Daffix, C-166/95 P, Zb. s. I-983, bod 25).

50 Za týchto podmienok sa nemožno úspešne odvolávať na skutočnosť, že Komisia, hlavný účastník konania v prvom stupni, neuplatnila pred Súdom prvého stupňa vadu konania, na ktorú sa odvolávajú Chronopost a La Poste na podporu svojho odvolacieho dôvodu pred Súdnym dvorom, a že v dôsledku toho dotknuté osoby, vedľajšie účastníčky konania v prvom stupni, to v žiadnom prípade nemôžu urobiť v rámci ich odvolania na účely zamedzenia preskúmania takého dôvodu Súdnym dvorom.

51 V tomto ohľade z dokumentov v spisoch predložených Súdnemu dvoru vyplýva, a nie je to spochybnené, že úlohy sudcu spravodajcu v rozhodovacom zložení, ktoré vydalo napadnutý rozsudok, boli zverené jednému z jeho členov, ktorý bol súčasne predsedom a sudcom spravodajcom v rozhodovacom zložení, ktoré vydalo už citovaný rozsudok Ufex a i./Komisia.

52 Nie je však preukázané, že takým určením sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa nedodržal požiadavku nestrannosti, ktorú musia dodržiavať jeho členovia, a porušil tým základné právo na spravodlivé súdne konanie.

53 Treba totiž po prvé poukázať na to, že skutočnosť, že tomu istému sudcovi, ktorý je členom dvoch po sebe nasledujúcich rozhodovacích zložení, sú zverené úlohy sudcu spravodajcu, nemá sama osebe vplyv na posúdenie dodržiavania požiadavky nestrannosti, keďže tieto úlohy sú vykonávané v kolegiálnom zložení.

54 Po druhé požiadavka nestrannosti pokrýva dva aspekty. Súd musí byť subjektívne nestranný, teda žiadny z jeho členov nesmie prejavovať osobnú zaujatosť, pričom osobná nestrannosť sa predpokladá, pokiaľ sa nepreukáže opak. Súd musí byť okrem toho objektívne nestranný, to znamená, že musí poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností v tomto ohľade (pozri v tomto zmysle najmä ESĽP, rozsudky Fey v. Rakúsko z 24. februára 1993, séria A č. 255-A, s. 12, bod 28; Findlay v. Spojené kráľovstvo z 25. februára 1997, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 1997-I, s. 281, bod 73, a Forum Maritime SA v. Rumunsko zo 4. októbra 2007, č. 63610/00 a 38692/05, zatiaľ neuverejnený v *Zbierke rozsudkov a rozhodnutí*).

55 Je pritom potrebné na jednej strane uviesť, že Chronopost a La Poste sa v prejednávanej veci neodvolávajú na osobnú zaujatosť členov Súdu prvého stupňa.

56 Na druhej strane skutočnosť, že ten istý sudca je členom dvoch rozhodovacích zložení, ktoré postupne rozhodovali o tej istej veci, nemôže sama osebe, bez akejkoľvek ďalšej objektívnej skutočnosti, vzbudiť pochybnosť o nestrannosti súdu.

57 V tomto ohľade nič nenasvedčuje tomu, že vrátenie veci rozhodovaciemu zloženiu zostavenému úplne odlišným spôsobom ako rozhodovacie zloženie, ktorému bolo zverené prvé preskúmanie veci, musí a môže byť v rámci práva Spoločenstva považované za všeobecnú povinnosť.

58 Okrem toho Súd pre ľudské práva konštatoval, že nie je možné stanoviť ako všeobecnú zásadu vyplývajúcu z povinnosti nestrannosti, aby mal správny alebo súdny orgán povinnosť vrátiť vec inému orgánu alebo inak zostavenému útvaru tohto orgánu (pozri najmä ESĽP, rozsudky Ringeisen v. Rakúsko zo 16. júla 1971, séria A č. 13, s. 40, bod 97, a Diennet v. Francúzsko z 26. septembra 1995, séria A, č. 325-A, bod 37).

59 Okrem toho treba poznamenať, že podľa článku 27 ods. 3 EDĽP, pokiaľ je spor predložený veľkej komore Súdu pre ľudské práva na základe opravného prostriedku proti rozsudku komory, nemôže v nej zasadať sudca z komory, ktorá vyniesla rozsudok, s výnimkou predsedu komory a sudcu, ktorý zasadal za dotknutý štát. ESĽP teda pripúšťa, aby sudcovia, ktorý rozhodovali o veci prvýkrát, boli členmi iného zloženia, ktorý rozhoduje o tej istej veci opätovne, a že táto okolnosť sa sama osebe nezdá nezlučiteľnou s požiadavkami spravodlivého súdneho konania.

60 Za týchto podmienok sa v prejednávanej veci nepreukázalo, že rozhodovacie zloženie, ktoré vydalo napadnutý rozsudok, bolo zostavené nesprávne len z toho dôvodu, že jeho členom bol člen Súdu prvého stupňa, ktorý už bol členom rozhodovacieho zloženia, ktoré prejednávalo vec skôr.

61 Prvý odvolací dôvod preto musí byť zamietnutý.

O druhom odvolacom dôvode založenom na vade konania týkajúcej sa odpovede Súdu prvého stupňa vo veci samej na neprípustný žalobný dôvod

Argumentácia účastníkov konania

62 La Poste v prvej časti tvrdí, že Súd prvého stupňa nerozhodol o námietke neprípustnosti, ktorú vzniesla proti žalobnému dôvodu uvedenému UFEX a i. a založenému na tom, že prevod Postadex predstavoval štátnu pomoc, teda dôvodu, ktorý nebol uvedený v konaní, ktoré viedlo k vydaniu už citovaného rozsudku Ufex a i./Komisia a ktorý je teda nový v konaní, ktoré viedlo k vydaniu napadnutého rozsudku. V druhej časti tvrdí, že Súd prvého stupňa tým, že rozhodol o tomto novom dôvode, porušil ustanovenie článku 48 ods. 2 svojho rokovacieho poriadku.

63 UFEX a i. spochybňujú prípustnosť prvej časti tohto odvolacieho dôvodu, pretože sa opiera o nejasné a protichodné argumenty a neuvádza, ktoré ustanovenie rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa bolo porušené.

64 Okrem toho táto časť nie je dôvodná, keďže Súd prvého stupňa nemusel odpovedať na námietku, ktorá sama osebe nebola prípustná, keďže ju vzniesol len vedľajší účastník konania. Navyše upresnením, že Súd prvého stupňa prekvalifikoval tento dôvod tým, že ho preskúmal v rámci žalobného dôvodu založeného na zjavne nesprávnom posúdení, La Poste pripúšťa, že tento dôvod bol skutočne uplatnený, a nebol preto nový. A keďže teda Súd prvého stupňa mohol formálne preradiť argumentáciu obsiahnutú v žalobe, druhá časť nie je ani dôvodná.

65 La Poste vo svojej replike spochybňuje neprípustnosť, ktorá je vytýkaná prvej časti jej druhého odvolacieho dôvodu. Tvrdí, že táto časť je jasná. Okrem toho, aj keby bola námietka neprípustnosti, ktorú uplatnila pred Súdom prvého stupňa, neprípustná, Súd prvého stupňa by to musel výslovne konštatovať. Navyše judikatúra

Súdneho dvora týkajúca sa neprípustnosti námietok vznesených vedľajším účastníkom konania je vykreslená jemnejšie než tvrdia UFEX a i. a nevylučuje preskúmanie týchto námietok v každom jednotlivom prípade. Námietka v prejednávanej veci je prípustná, pretože podľa La Poste po prvé jej dôvody smerovali k rovnakému cieľu ako dôvody Komisie, ďalej nový dôvod vznesený UFEX a i. bol predložený až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a nakoniec La Poste, obvinená z porušenia predpisov týkajúcich sa štátnej pomoci, mala záujem vzniesť námietky, ktoré Komisia nevzniesla.

66 UFEX a i. vo svojej duplike potvrdzujú neprípustnosť námietky vznesenej vedľajším účastníkom konania, ktorá pokiaľ ide o novosť dôvodu, nemala povahu verejného poriadku.

Posúdenie Súdnym dvorom

— O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu

67 Vedľajší účastník konania nie je oprávnený vzniesť námietku neprípustnosti, ktorá nie je uvedená v žalobných návrhoch žalovaného účastníka konania (pozri rozsudky z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125, body 21 a 22; z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, body 11 a 12, ako aj z 19. marca 2002, Komisia/Írsko, C-13/00, Zb. s. I-2943, bod 5).

68 Je nepochybné, že La Poste bola v konaní, ktoré viedlo k vydaniu napadnutého rozsudku, vedľajším účastníkom konania na podporu Komisie, a že Komisia nevzniesla námietku neprípustnosti uplatnenú La Poste v konaní pred Súdom prvého stupňa a založenú na tom, že žalobný dôvod uvádzaný UFEX a i. a týkajúci sa prevodu Postadex bol nový, keďže nebol predložený v rámci konania, ktoré viedlo k vydaniu už citovaného rozsudku Ufex a i./Komisia.

69 Námietka neprípustnosti, ktorú takto vzniesla La Poste a ktorá, ako poukazuje generálna advokátka v bode 65 svojich návrhov, nenastolila otázku verejného poriadku, teda bola sama osebe neprípustná. Za týchto podmienok, aj keby Súd prvého stupňa bol povinný rozhodnúť o tejto námietke, musel by tiež nevyhnutne dospieť k záveru, že je neprípustná. V dôsledku toho skutočnosť, že Súd prvého stupňa o tejto námietke nerozhodol, nemá vplyv na práva La Poste, ktorá sa preto nemôže opierať o túto skutočnosť, aby spochybnila správnosť napadnutého rozsudku.

70 Za týchto podmienok, aj keby prvá časť druhého odvolacieho dôvodu bola prípustná, v žiadnom prípade nie je dôvodná. Treba ju preto odmietnuť.

— O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu

71 Treba pripomenúť, že podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa použiteľného na základe článku 120 toho istého rokovacieho poriadku, pokiaľ je uvedenému Súdu prvého stupňa predložená vec, ako v prejednávanom prípade, na základe rozsudku Súdneho dvora o vrátení veci, nemožno v priebehu konania predkladať nové dôvody, ibaže by sa zakladali na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Z toho vyplýva, že po rozsudku Súdneho dvora o vrátení veci nemôžu účastníci konania v podstate uvádzať dôvody, ktoré neboli predložené v priebehu konania, ktoré viedlo k vydaniu rozsudku Súdu prvého stupňa zrušeného Súdnym dvorom.

72 Z preskúmania žaloby, ktorú UFEX a i. predložili Súdu prvého stupňa v konaní, ktoré viedlo k vydaniu už citovaného rozsudku Ufex a i./Komisia, vyplýva, že návrh na zrušenie spočíval na štyroch žalobných dôvodoch, ktoré Súd prvého stupňa posúdil ako dôvody založené na porušení práv na obhajobu, na nedostatočnom odôvodnení, na skutkových omyloch a zjavne nesprávnom posúdení a nakoniec na porušení pojmu štátnej pomoci (rozsudok Ufex a i./Komisia, už citovaný, bod 37).

73 UFEX a i. vo svojich pripomienkach predložených po vydaní už citovaného rozsudku Chronopost a i./Ufex a i., trvali na svojich troch posledných uvedených žalobných dôvodoch, ktoré Súd prvého stupňa v bode 49 napadnutého rozsudku posúdil ako dôvody založené na porušení povinnosti odôvodnenia, na skutkových nepresnostiach a zjavne nesprávnom posúdení a na nesprávnom uplatnení pojmu štátna pomoc.

74 Z preskúmania týchto pripomienok nevyplýva, že UFEX a i. zamýšľali predložiť nový dôvod. Okrem toho je nesporné, že argumentácia, ktorú uviedli vo vzťahu k prevodu produktu Postadex na podporu dôvodu založeného na skutkových nepresnostiach a zjavne nesprávnom posúdení, už bola uvedená v ich žalobe podanej v konaní, ktoré viedlo k vydaniu už citovaného rozsudku Ufex a i./Komisia. Takú argumentáciu nemožno považovať za nový dôvod.

75 Okrem toho, ako správne upresnil Súd prvého stupňa v bode 51 napadnutého rozsudku, žalobné dôvody založené na skutkových nepresnostiach a zjavne nesprávnych posúdeniach v prejednávanej veci splývajú so žalobným dôvodom založeným na nesprávnom uplatnení pojmu štátna pomoc. Za týchto podmienok bol Súd prvého stupňa oprávnený prekvalifikovať argumentáciu UFEX a i. týkajúcu sa prevodu produktu Postadex ako argumentáciu na podporu žalobného dôvodu založeného na nesprávnom uplatnení pojmu štátna pomoc (pozri, pokiaľ ide o možnosť vykonať takú rekvalifikáciu, rozsudok z 19. novembra 1998, Parlament/Gaspari, C-316/97 P, Zb. s. I-7597, bod 21).

76 Súd prvého stupňa teda tým, že rozhodol o tejto argumentácii v rámci preskúmavania žalobného dôvodu založeného na nesprávnom uplatnení pojmu štátna pomoc, v žiadnom prípade nerozhodol o novom dôvode, a teda neporušil ustanovenie článku 48 ods. 2 svojho rokovacieho poriadku.

77 Keďže druhá časť druhého odvolacieho dôvodu nie je dôvodná, je takisto potrebné ju zamietnuť.

78 Druhý odvolací dôvod preto treba zamietnuť ako celok.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd prvého stupňa pri posudzovaní povinnosti odôvodnenia sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka logistickej a obchodnej pomoci poskytnutej La Poste v prospech SFMI-Chronopost

79 Preskúmanie tohto odvolacieho dôvodu predpokladá, že pred uvedením argumentácie účastníkov konania budú pripomenuté dôvody, na základe ktorých Súd prvého stupňa dospel k záveru, že sporné rozhodnutie treba zrušiť z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

Dôvody na zrušenie prijaté Súdom prvého stupňa

80 Súd prvého stupňa po tom, čo v bodoch 63 až 71 napadnutého rozsudku pripomenul požiadavky Zmluvy ES, ako ich definuje judikatúra, pokiaľ ide o odôvodnenie aktov inštitúcií Spoločenstva, preskúmal odôvodnenie sporného rozhodnutia, pričom sa opieral v podstate o dve kategórie skutočností, ktoré sú podľa neho rozhodujúce.

81 Po prvé Súd prvého stupňa konštatoval, že musí preskúmať splnenie povinnosti odôvodnenia Komisiou vo svetle zásad uvedených v bode 40 už citovaného rozsudku Chronopost a i./Ufex a i., ako sú pripomenuté v bode 15 tohto rozsudku.

82 Súd prvého stupňa z toho v bode 72 napadnutého rozsudku vyvodil, že „… toto predpokladá najmä skúmanie dostačujúcej povahy odôvodnenia [sporného] rozhodnutia týkajúceho sa na jednej strane otázky, či protihodnota požadovaná od SFMI-Chronopost pokrýva, po prvé, všetky variabilné dodatočné náklady spôsobené poskytovaním

logistickej a obchodnej pomoci, po druhé, adekvátny príspevok na fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete a, po tretie, primerané zhodnotenie vlastného kapitálu v rozsahu, v akom bol určený na činnosť v rámci súťaže SFMI-Chronopost, a na druhej strane otázku, či existujú alebo neexistujú náznaky, že tieto údaje boli podhodnotené alebo určené svojvoľne“.

83 V každej z týchto otázok Súd prvého stupňa konštatoval, že sporné rozhodnutie neposkytuje dostatočné upresnenia.

84 Po druhé Súd prvého stupňa pripomenul, že dosah povinnosti odôvodnenia musí byť posudzovaný v závislosti od okolností daného prípadu, ktoré prípadne môžu vyžadovať podrobnejšie odôvodnenie, a rozhodol, že v prejednávanej veci ide o taký prípad.

85 V tomto ohľade Súd prvého stupňa v bode 97 napadnutého rozsudku konštatoval, že „… okolnosti vyžadujúce podrobnejšie odôvodnenie spočívajú v skutočnosti, že po prvé išlo o jedno z prvých rozhodnutí Komisie týkajúcich sa zložitej otázky, v rámci uplatnenia ustanovení v oblasti štátnej pomoci, výpočtu nákladov materskej spoločnosti podnikajúcej na vymedzenom trhu a poskytujúcej logistickú a obchodnú pomoc svojej dcérskej spoločnosti nepodnikajúcej na vymedzenom trhu. Po druhé zrušenie prvého odmietavého rozhodnutia Komisie z 10. marca 1992, po podaní žaloby o neplatnosť a po vydaní už citovaného rozsudku SFEI a i., malo viesť Komisiu k odôvodneniu svojho prístupu s o to väčšou pozornosťou a presnosťou, pokiaľ ide o napádané body. Nakoniec skutočnosť, že žalobcovia počas správneho konania predložili viacero ekonomických štúdií, mala tiež viesť Komisiu k príprave starostlivého odôvodnenia, odpovedajúc na základné tvrdenia žalobcov, ktoré boli podporované týmito ekonomickými štúdiami“.

Argumentácia účastníkov konania

86 Chronopost a La Poste tvrdia, že požiadavky podrobného odôvodnenia sporného rozhodnutia, ktoré Súd prvého stupňa použil na účely jeho zrušenia, idú nad rámec toho, čo vyžaduje obmedzené preskúmanie rozhodnutia prijatého v oblasti, v ktorej má Komisia širokú mieru voľnej úvahy. Chronopost dodáva, že Súd prvého stupňa pod zámienkou preskúmavania odôvodnenia, pri skutočnom zneužití právomoci, vykonáva preskúmanie zjavne nesprávneho posúdenia, prípadne účelnosti sporného rozhodnutia, pričom tak svojím posúdením nahrádza posúdenie Komisie.

87 UFEX a i. navrhujú zamietnutie tohto odvolacieho dôvodu, keďže tvrdia, že sporné rozhodnutie nebolo dostatočné odôvodnené a obmedzilo sa na všeobecné úvahy, ktoré neodpovedali na podrobnú argumentáciu v sťažnosti. Tvrdia, že argument založený na zneužití právomoci je neúčinný vo vzťahu k rozhodnutiu Súdu prvého stupňa.

Posúdenie Súdnym dvorom

88 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie požadované článkom 190 Zmluvy ES (teraz článok 253 ES) musí byť prispôsobené charakteru sporného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy orgánu, ktorý prijal rozhodnutie, umožňujúce dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušnému súdnemu orgánu vykonávať svoje preskúmanie. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, na povahu uvádzaných dôvodov, ako aj na záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a individuálne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože odpoveď na otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám článku 190 Zmluvy, musí byť posudzovaná nielen vzhľadom na text aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (pozri najmä rozsudky z 2. apríla 1998,

Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 63 a citovanú judikatúru, ako aj z 15. júla 2004, Španielsko/Komisia, C-501/00, Zb. s. I-6717, bod 73).

89 Pokiaľ ide podrobnejšie o rozhodnutie Komisie, ktorá vyvodzuje záver o neexistencii štátnej pomoci uvádzanej sťažovateľom, treba konštatovať, že Komisia je v každom prípade povinná vysvetliť sťažovateľovi dostatočným spôsobom dôvody, pre ktoré v sťažnosti uvádzané skutkové a právne údaje nepostačovali na preukázanie existencie štátnej pomoci. Komisia však nie je povinná zaujať stanovisko k údajom, ktoré sú zjavne nad rámec konania, ktoré nemajú význam, alebo sú zjavne druhoradé (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 64).

90 Treba ďalej pripomenúť, že zákonnosť rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci je potrebné posudzovať v závislosti od informácií, ktoré Komisia mala k dispozícii v okamihu, keď toto rozhodnutie prijala (rozsudok z 11. septembra 2003, Belgicko/Komisia, C-197/99 P, Zb. s. I-8461, bod 86 a citovaná judikatúra).

91 Dôvodnosť oboch kategórií požiadaviek na odôvodnenie použitých v prejednávanej veci Súdom prvého stupňa, ktoré boli pripomenuté v bodoch 80 až 85 tohto rozsudku, treba posudzovať práve s ohľadom na tieto úvahy.

92 Za predpokladu, že Komisia vo svojej odpovedi na dôvody sťažnosti UFEX a i. uplatnila kritériá posúdenia pojmu „obvyklé trhové podmienky", ktoré môžu byť mylné v porovnaní s kritériami použitými Súdom prvého stupňa v už citovanom rozsudku Chronopost a i./Ufex a i., ktorý bol vydaný neskôr, táto skutočnosť môže mať vplyv na samotnú dôvodnosť sporného rozhodnutia, ale nie na dostatočnosť jeho formy.

93 Pokiaľ ide ďalej o požiadavku podrobnejšieho odôvodnenia sporného rozhodnutia s ohľadom na súvislosti, za ktorých bolo vydané, analýza vykonaná Súdom prvého stupňa sa nezdá relevantnou.

94 Na jednej strane, ako uviedla generálna advokátka v bode 94 svojich návrhov, zo skutočnosti, že sporné rozhodnutie bolo jedným z prvých rozhodnutí, ktoré sa dotklo predmetnej zložitej otázky v oblasti štátnej pomoci, teda otázky výpočtu nákladov pomoci poskytnutej materskou spoločnosťou pôsobiacou na vyhradenom trhu svojej dcérskej spoločnosti, ktorá na takom trhu nepôsobí, samo osebe neopodstatňuje odôvodnenie, ktoré je nevyhnutne podrobné, čo sa týka výpočtu týchto nákladov, pokiaľ sa, tak ako v prejednávanej veci, Komisia domnievala, že dôvody sťažovateliek v tomto ohľade boli nesprávne v ich samotnej podstate. Za predpokladu, že tento prístup Komisie bol sám osebe nesprávny, táto skutočnosť môže mať vplyv na dôvodnosť sporného rozhodnutia, ale nie na správnosť jeho formy.

95 Na druhej strane, hoci je pravda, že sporné rozhodnutie bolo prijaté po tom, čo Komisia vzala späť predchádzajúce rozhodnutie z 10. marca 1992, ktorým odložila sťažnosť UFEX a i., a ktoré bolo predmetom žaloby o neplatnosť, uvedené späťvzatie neznamenalo žiadnu zmenu, čo sa týka rozsahu povinnosti odôvodnenia na strane Komisie. Pojem štátna pomoc totiž vystihuje objektívnu situáciu, ktorá sa posudzuje v čase, keď Komisia prijíma svoje rozhodnutie (rozsudok z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 137). Dôvody, na základe ktorých Komisia vykonala vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí iné posúdenie dotknutej situácie, teda musia ostať irelevantné na účely posúdenia zákonnosti sporného rozhodnutia.

96 Nakoniec, nevyhnutný vzájomný vzťah medzi dôvodmi, na ktoré sa odvolával sťažovateľ, a odôvodnením rozhodnutia Komisie, nemôže znamenať, že Komisia má povinnosť odmietnuť každý argument, ktorý sa uvádza na podporu týchto dôvodov. Stačí, pokiaľ uvedie skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú podstatnú dôležitosť pre štruktúru rozhodnutia (rozsudok z 11. januára 2007, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, C-404/04 P, bod 30). V prejednávanej veci a za predpokladu, že z predložených vysvetlení vyplývajú dôvody, pre ktoré neboli uvedené dôvody považované za relevantné, nemôžu ani počet, ani závažnosť ekonomických štúdií predložených sťažovateľom na podporu týchto dôvodov samy osebe zmeniť rozsah povinnosti odôvodnenia, ktorá zaťažuje Komisiu.

97 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že analýza otázky, či logistická a obchodná pomoc poskytnutá La Poste v prospech SFMI-Chronopost predstavovala štátnu pomoc, ako tvrdia UFEX a i., patrila do rámca, ktorý bol v okamihu sporného rozhodnutia charakterizovaný dvoma skupinami skutočností.

98 Na jednej strane Súdny dvor v bode 62 svojho už citovaného rozsudku SFEI a i., ako bolo pripomenuté v bode 3 tohto rozsudku, uviedol, že poskytnutie logistickej a obchodnej pomoci verejným podnikom v prospech jeho dcérskych spoločností podľa súkromného práva, ktoré vykonávajú činnosť otvorenú voľnej hospodárskej súťaži, môže predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 92 Zmluvy, pokiaľ je odplata prijatá ako protihodnota nižšia než odplata, ktorá by bola požadovaná za obvyklých trhových podmienok.

99 Na druhej strane je nesporné, že sťažnosť podaná UFEX a i. Komisii na základe týchto úvah smerovala v podstate k preukázaniu nedostatočnej povahy odplaty za logistickú a obchodnú pomoc (kapitola I E sporného rozhodnutia).

100 UFEX a i. predovšetkým tvrdili, že odplata za logistickú pomoc mala byť vypočítaná na základe ceny, ktorú musel za dotknuté služby vyžadovať podnik konajúci za obvyklých trhových podmienok, bez ohľadu na „úspory z rozsahu“, z ktorých ťažila La Poste v dôsledku svojho monopolu a ktoré podľa sťažovateliek práve boli dôvodom narušenia hospodárskej súťaže.

101 Pri posudzovaní otázky, či odpoveď na výhrady vznesené UFEX a i. bola nedostatočná, sa Súd prvého stupňa v bodoch 75 až 95 napadnutého rozsudku domnieval, že údaje poskytnuté Komisiou boli príliš všeobecné a nepresné.

102 Ako uviedla generálna advokátka v bode 97 svojich návrhov, Súd prvého stupňa kritizoval predovšetkým nepresnosť, pokiaľ ide o použité hospodárske a účtovné pojmy, povahu skúmaných nákladov a zložky vykonaných finančných výpočtov. Dospel

k záveru, že nemôže overiť existenciu prípadných nesprávnych skutkových zistení alebo nesprávnych posúdení, a pokiaľ ide o variabilné náklady, uviedol, že do sporného rozhodnutia malo byť v tomto ohľade zahrnuté aspoň všeobecné zhrnutie analytických účtovných výpočtov k poskytnutým službám.

103 Treba však po prvé konštatovať, a ako to okrem toho uviedol Súd prvého stupňa v bode 73 napadnutého rozsudku, že „dôvody, pre ktoré Komisia odmietla metódu výpočtu nákladov [týchto služieb navrhnutú UFEX a i.], jasne vyplývajú z odôvodnenia vyjadreného v bodoch 49 až 56 [sporného] rozhodnutia“.

104 Komisia predovšetkým vysvetľuje, prečo podľa nej boli podrobné ekonomické štúdie predložené UFEX a i., založené na pojme obvyklých trhových cien, zásadne nesprávne. Tieto štúdie totiž vymedzovali cenu ako cenu, za ktorú by porovnateľná spoločnosť poskytovala rovnaké služby neprepojenej spoločnosti, pričom treba vziať do úvahy skutočnosť, že transakcia sa uskutočnila medzi dvoma spoločnosťami z tej istej skupiny, a že za týchto podmienok nemožno nezohľadniť strategické a synergické ohľady vyplývajúce z príslušnosti Chronopost a La Poste k tej istej skupine.

105 Ako uviedla generálna advokátka v bode 106 svojich návrhov, za týchto okolností by podrobná odpoveď na predpoklady a výpočty, z ktorých vychádzali celkové čiastky údajnej štátnej pomoci v uvedených štúdiách, nebola relevantná. Nemožno teda Komisii vytýkať, že neposkytla odpoveď takej povahy.

106 Treba po druhé konštatovať, že Súd prvého stupňa neupresňuje, ktoré aspekty sťažnosti UFEX a i. boli podľa neho v spornom rozhodnutí nedostatočne rozobraté.

107 Po tretie tiež treba konštatovať, že Súd prvého stupňa neodôvodňuje, v čom sporné rozhodnutie neuvádza dôvody, pre ktoré neumožnili skutkové a právne poznatky uvádzané UFEX a i. v sťažnosti Komisii preukázať existenciu štátnej pomoci. Z uvedeného odôvodnenia, ktoré je pripomenuté v bode 4 tohto rozsudku, totiž jasne a jednoznačne vyplývajú úvahy Komisie, a umožňuje teda jeho súdne preskúmanie.

108 Pokiaľ ide o hospodárske a účtovné pojmy použité Komisiou, povahu skúmaných nákladov, ako aj zložky vykonaných finančných výpočtov, je nesporné, že sa týkajú zložitých technických posúdení. Keďže zo sporného rozhodnutia jasne vyplývajú úvahy Komisie, na účely neskoršieho spochybnenia jeho dôvodnosti pred príslušným súdom by bolo neprimerané požadovať osobitné odôvodnenie pre každú technickú voľbu alebo každý číselný údaj, o ktoré sa tieto úvahy opierajú (pozri analogicky, pokiaľ ide o akty so všeobecnou pôsobnosťou, najmä rozsudok z 12. júla 2005, Alliance for Natural Health a i., C-154/04 a C-155/04, Zb. s. I-6451, bod 134).

109 Okrem toho treba uviesť, že na účely zaistenia zachovávania obchodného tajomstva, ktoré musí Komisia zachovávať na základe článku 214 Zmluvy ES (teraz článok 287 ES), niektoré údaje týkajúce sa predovšetkým ceny služieb nemôžu byť oznámené v takom akte, o aký ide v prejednávanej veci. Nevýlučná povaha číselných údajov uvedených v takom akte však neumožňuje považovať jeho odôvodnenie za nedostatočné, ani nebráni výkonu neskoršieho súdneho preskúmania.

110 Nakoniec, pokiaľ teda UFEX a i. na účely konštatovania dôvodnosti takto vykonaných volieb, a predovšetkým ich vhodnosti vo vzťahu ku kritériám uvedeným Súdnym dvorom v už citovanom rozsudku Chronopost a i./Ufex a i., ktoré umožňujú v prejednávanej veci stanoviť obvyklé trhové podmienky, predložili pred Súdom prvého stupňa rôzne argumenty spochybňujúce údaje, o ktoré sa Komisia opierala, Komisia sa musí obhájiť pred Súdom prvého stupňa v rámci sporného vyšetrovania.

111 Naproti tomu skutočnosť, že všetky tieto údaje nie sú obsiahnuté v texte samotného sporného rozhodnutia, neumožňuje dospieť k záveru, že toto rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené, predovšetkým pokiaľ tieto argumenty boli predložené alebo rozvinuté v priebehu súdneho konania nasledujúceho po vydaní už citovaného rozsudku Chronopost a i./Ufex a i.

112 Súd prvého stupňa preto nemohol bez toho, aby sa tým dopustil nesprávneho právneho posúdenia, dospieť k záveru, ako to urobil v bode 95 napadnutého rozsudku, že nemohol preskúmať, či použitá metóda a etapy analýzy použité Komisiou neboli postihnuté vadami a či boli zlučiteľné so zásadami vyvodenými v rozsudku Súdneho dvora na určenie existencie alebo neexistencie štátnej pomoci.

113 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že žiadny z dôvodov uvedených Súdom prvého stupňa nemôže odôvodniť zrušenie sporného rozhodnutia pre nedostatočné odôvodnenie. V dôsledku toho je odvolací dôvod uvádzaný Chronopost a La Poste, ktorý je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd prvého stupňa pri posudzovaní povinnosti odôvodnenia, ktorá zaťažovala Komisiu, dôvodný.

114 Je teda potrebné zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bolo z dôvodu porušenia tejto povinnosti zrušené sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom konštatuje, že logistická a obchodná pomoc poskytnutá La Poste v prospech SFMI-Chronopost nepredstavuje štátnu pomoc.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd prvého stupňa pri posudzovaní pojmu štátna pomoc, čo sa týka prevodu zákazníkov Postadex

Argumentácia účastníkov konania

115 Chronopost a La Poste tvrdia, že Súd prvého stupňa sa nesprávne domnieval, že prevod činnosti patriacej do súťažného odvetvia členským štátom na dcérsku spoločnosť predstavuje štátnu pomoc z dôvodu, že zákazníci, ktorí predstavujú nehmotné aktívum financované zo štátnych prostriedkov, tak boli prevedení bez protihodnoty.

116 Súd prvého stupňa sa tým dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v rozpore s tým, čo uviedol Súdny dvor v už citovanom rozsudku Chronopost a i./Ufex a i., nevzal do úvahy osobitnú situáciu La Poste, ktorá vzhľadom na to, že La Poste pôsobí vo vyhradenom odvetví, nie je porovnateľná so situáciou súkromných spoločností. Prevod Postadex nemožno umelo oddeliť od prevodu činnosti správnym orgánom na dcérsku spoločnosť, ktorý nemožno posudzovať rovnakým spôsobom ako vklad súkromnej spoločnosti do svojej existujúcej dcérskej spoločnosti. Ako okrem toho konštatovala Komisia, kapitálový vklad orgánov verejnej moci do Chronopost bol zaplatený, a tieto orgány teda nijako nepomohli vytvorenej dcérskej spoločnosti.

117 Okrem toho dotknutý prevod činnosti na dcérsku spoločnosť, ktorý napokon Komisia požadovala v rámci v rámci liberalizácie inak monopolných odvetví, nie je porovnateľný so vzťahmi medzi spoločnosťami a existujúcimi dcérskymi spoločnosťami. V okamihu prevodu činnosti na dcérsku spoločnosť, ktorý je porovnateľný s rozštiepením, nejde o štátnu pomoc, keďže zatiaľ neexistuje príjemca a v žiadnom prípade nemusí nevyhnutne existovať výhoda. Komisia okrem toho zohľadnila predpokladanú hodnotu prevádzaných nehmotných aktív.

118 Nakoniec, Súdny dvor už rozhodol, že kapitálová operácia v prospech dcérskej spoločnosti vo verejnom sektore *a priori* nepredstavuje pomoc, pokiaľ sa na operácii

zúčastní aj súkromný investor, ako je to v prejednávanej veci, keďže TAT, ktorá vlastnila 34 % kapitálu SFMI, do nej vložila svoje vlastné aktíva.

119 Podľa UFEX a i. skutočne išlo o bezplatný prevod Postadex na SFMI-Chronopost bez protihodnoty, čo nie je zjavné z výnosu vlastného investovaného kapitálu, vo vzťahu ku ktorému nie sú čísla uvádzané Komisiou relevantné. Vklady, ktoré podľa práva spoločností musia byť vždy oceniteľné, teda uprednostnili Chronopost tým, že mu ako novému účastníkovi trhu poskytli súťažnú výhodu, ktorá sa vymyká obvyklým trhovým podmienkam. Ide skutočne o bezplatný prevod zákazníkov, navyše nedobrovoľný, z monopolného podniku na jeho dcérsku spoločnosť.

120 Na účely uplatnenia článku 92 ods. 1 Zmluvy nie je rozhodujúce, či ide alebo nejde o rozštiepenie, keďže pojem štátnej pomoci nie je vymedzený dôvodmi alebo spôsobmi vykonania operácie, ale jej dôsledkami na trh a obchod vnútri Spoločenstva.

Posúdenie Súdnym dvorom

121 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry, ak sa má niečo kvalifikovať ako „pomoc“ v zmysle článku 92 ods. 1 Zmluvy, vyžaduje sa, aby boli splnené všetky podmienky uvedené v tomto ustanovení (pozri rozsudky z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, nazývaný „Tubemeuse“, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 25; zo 14. septembra 1994, Španielsko/Komisia, C-278/92 až C-280/92, Zb. s. I-4103, bod 20; zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, Zb. s. I-4397, bod 68, ako aj z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, Zb. s. I-7747, bod 74).

122 Po prvé musí ísť o intervenciu zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov. Po druhé táto intervencia musí byť spôsobilá ovplyvniť obchod medzi štátmi. Po tretie musí priniesť výhodu tomu, v prospech koho bola vykonaná. Po

štvrté musí narúšať alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže (pozri najmä rozsudok z 30. marca 2006, Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, C-451/03, Zb. s. I-2941, bod 56).

123 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry môžu poskytnutými výhodami byť nielen pozitívne plnenia, ako sú dotácie, pôžičky alebo podiely na kapitáli podnikov, ale aj rôzne formy zásahov, ktoré znižujú náklady, ktoré obvykle zaťažujú rozpočet podniku a ktoré teda bez toho, aby boli dotáciami v užšom zmysle slova, majú rovnakú povahu a totožné účinky. Treba konštatovať, že medzi nepriame výhody, ktoré majú rovnaké účinky ako dotácie, patrí dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb za prednostných podmienok (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 20. novembra 2003, GEMO, C-126/01, Zb. s. I-13769, body 28 a 29).

124 Na účely určenia v bodoch 165 a 167 napadnutého rozsudku, že prevod Postadex spoločnosťou La Poste, v tej dobe štátnym podnikom, v prospech SFMI-Chronopost predstavoval štátnu pomoc, Súd prvého stupňa konštatoval, že táto operácia zahŕňala prevod zákazníkov, teda nehmotného aktíva, ktoré malo ekonomickú hodnotu a že za výhodu, ktorá z toho vyplynula pre SFMI-Chronopost, nebola spoločnosti La Poste poskytnutá žiadna protihodnota.

125 Takú úvahu možno chápať tak, že Postadex bol oddelený od La Poste bez akejkoľvek protihodnoty, akoby prevádzaná činnosť bola privatizovaná bez akejkoľvek odplaty.

126 Taká analýza je však založená na nesprávnom predpoklade. Je totiž nesporné, že La Poste uskutočnila tento prevod prostredníctvom prevodu na dcérsku spoločnosť a že prostredníctvom holdingovej spoločnosti, v ktorej vlastní 100 % podielov, nadobudla vo svojej dcérskej spoločnosti Chronopost 66 % jej kapitálu. Pritom nemožno vylúčiť, že táto kapitálová účasť je aspoň čiastočne vyjadrením hodnoty prevedených hmotných a nehmotných aktív, a predovšetkým hodnoty zákazníkov Postadex.

127 Ako uviedla generálna advokátka v bode 117 svojich návrhov, La Poste si nechala časť ekonomickej hodnoty činností prevedených na Chronopost, ktorá zodpovedala jej 66 % akciovému podielu na kapitáli poslednej uvedenej.

128 Za týchto podmienok treba konštatovať, že Súd prvého stupňa nemohol bez toho, aby sa tým dopustil nesprávneho právneho posúdenia, odôvodniť svoje úvahy, keď úplne nezohľadnil právne a hospodárske podmienky prevodu zákazníkov v rámci prevodu činnosti na dcérsku spoločnosť, pričom tieto podmienky samy osebe mohli byť protihodnotou za výhodu poskytnutú týmto prevodom.

129 Okrem toho takú kvalifikáciu štátnej pomoci možno prijať len v prípade, že prevod zákazníkov Postadex spĺňal ako taký všetky podmienky stanovené v článku 92 ods. 1 Zmluvy, ktoré sú uvedené v bode 122 tohto rozsudku a ktoré musia byť splnené kumulatívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. marca 2006, Enirisorse, C-237/04, Zb. s. I-2843, bod 50).

130 Neuvádza sa pritom, že všetky tieto podmienky sú splnené. V každom prípade, pokiaľ ide o otázku vyplývajúcu zo štvrtej z týchto podmienok, či takýto prevod narušuje alebo môže narušiť hospodársku súťaž, tak by to mohlo byť len v prípade, keby predovšetkým bola prevodom zmenená štruktúra dotknutého trhu a keby ním bola ovplyvnená situácia súťažiacich podnikov, ktoré už pôsobia na tomto trhu.

131 V tomto ohľade, ako uviedla generálna advokátka v bode 120 svojich návrhov, keďže službu expresnej pošty už prevádzkovala priamo La Poste pod označením Postadex až do okamihu vytvorenia SFMI-Chronopost, prevod zákazníkov Postadex na poslednú uvedenú nenasvedčuje tomu, že jeho účinkom samého osebe bola zmena podmienok hospodárskej súťaže na trhu expresnej pošty.

132 Za týchto podmienok treba vyhovieť štvrtému odvolaciemu dôvodu uvádzanému Chronopost a La Poste, ako aj zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bolo zrušené sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom konštatuje, že prevod Postadex nepredstavuje štátnu pomoc.

133 S ohľadom na vyššie uvedené úvahy treba zrušiť napadnutý rozsudok jednak v rozsahu, v akom ním bolo zrušené sporné rozhodnutie, pokiaľ sa v ňom konštatuje, že ani logistická a obchodná pomoc poskytnutá La Poste svojej dcérskej spoločnosti, teda SFMI-Chronopost, ani prevod Postadex nepredstavujú štátnu pomoc v prospech SFMI-Chronopost, a jednak v rozsahu, v akom v dôsledku toho určuje náhradu trov konania.

O dôsledkoch zrušenia napadnutého rozsudku

134 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Súdu prvého stupňa sám právoplatne rozhodnúť o veci samej, ak to stav konania dovoľuje. Keďže v prejednávanej veci to tak je, je potrebné, aby Súdny dvor v rámci sporu, ktorý je mu predložený, rozhodol vo veci samej o návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia, s prihliadnutím na skutočnosť, že všetky prvky posúdenia jeho zákonnosti mohli byť predložené účastníkmi konania kedykoľvek v priebehu konania pozostávajúceho z viacerých štádií.

O rozsahu sporu

135 Na úvod treba pripomenúť, že napadnutým rozsudkom bolo sporné rozhodnutie zrušené len v rozsahu, v akom konštatuje, že ani logistická a obchodná pomoc poskytnutá La Poste v prospech SFMI-Chronopost, ani prevod Postadex nepredstavujú štátnu pomoc v prospech SFMI-Chronopost, zatiaľ čo, ako je uvedené v bode 4

tohto rozsudku, článok 1 sporného rozhodnutia uvádzal iné skutočnosti, o ktorých sa Komisia domnievala, že nepredstavujú štátnu pomoc.

136 Súd prvého stupňa odmietol argumenty UFEX a i. týkajúce sa týchto ostatných skutočností buď v už citovanom rozsudku Ufex a i./Komisia, ako bolo pripomenuté v bode 180 napadnutého rozsudku, alebo v bodoch 189 až 191 posledného uvedeného rozsudku.

137 K uchýleniu sa k metóde retropolácie Súd prvého stupňa okrem toho v rámci preskúmavania žalobného dôvodu založeného na porušení pojmu štátna pomoc v napadnutom rozsudku odmietol argumenty, ktoré uvádzali UFEX a i. na podporu tohto dôvodu a ktoré sa týkali jednak použitia metódy tzv. „retropolácie“, jednak využitia dobrého mena La Poste.

138 Za týchto podmienok a keďže UFEX a i., odporcovia v konaní o prejednávaných odvolaniach, nepredložili relevantné návrhy v tomto smere, nie je čiastočným zrušením napadnutého rozsudku Súdnym dvorom tento posledný uvedený rozsudok spochybnený v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa odmietol tieto argumenty.

139 V dôsledku toho je teda predmet sporu pred Súdnym dvorom po zrušení, ktoré vyplýva z bodu 132 tohto rozsudku, obmedzený na spochybnenie sporného rozhodnutia len v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že logistická a obchodná pomoc poskytnutá La Poste v prospech SFMI-Chronopost nepredstavuje štátnu pomoc.

140 V medziach tohto predmetu teda treba rozhodnúť o argumentoch uvádzaných na podporu žalobného dôvodu založeného na porušení pojmu štátna pomoc, ako ich uvádzali UFEX a i. pred Súdom prvého stupňa po vydaní už citovaného rozsudku Chronopost a i./Ufex a i., teda o údajnom nepokrývaní nákladov vynaložených La Poste, podhodnotení alebo svojvoľne určenej povahe niektorých údajov použitých

Komisiou, chybách v účtovných opravách vykonaných v prílohe 4 správy Deloitte, ako aj o abnormálne vysokej úrovni vnútornej miery výnosu investície La Poste.

O dôvodnosti návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia

141 Na úvod je potrebné pripomenúť, že pojem štátnej pomoci, ktorý je definovaný v Zmluve, má právnu povahu a musí sa vykladať na základe objektívnych skutočností. Z tohto dôvodu musí súd Spoločenstva v zásade a s ohľadom tak na konkrétne okolnosti sporu, o ktorom rozhoduje, ako aj na technickú alebo zložitú povahu hodnotení uskutočnených Komisiou, vykonávať celkové preskúmavanie, pokiaľ ide o otázku, či opatrenie patrí do pôsobnosti článku 92 ods. 1 Zmluvy (rozsudok zo 16. mája 2000, Francúzsko/Ladbroke Racing a Komisia, C-83/98 P, Zb. s. I-3271, bod 25).

142 Z toho vyplýva, že je úlohou Súdneho dvora overiť, či sú údaje uvádzané Komisiou vecne správne a či môžu preukázať, že sú splnené všetky podmienky pripomenuté v bode 122 tohto rozsudku, ktoré umožňujú kvalifikáciu opatrenia ako „pomoci" v zmysle článku 92 ods. 1 Zmluvy.

143 Keďže ide o komplexné ekonomické posúdenie, je tiež potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa súdne preskúmanie aktu Komisie, ktoré zahŕňa také posúdenie, musí obmedziť na overenie dodržania procesných predpisov a predpisov týkajúcich sa odôvodnenia, vecnej správnosti skutočností, ktoré viedli k prijatiu napádaného rozhodnutia, neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia týchto skutočností alebo neexistencie zneužitia právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb. s. I-723, bod 11, ako aj z 8. mája 2003, Taliansko a SIM 2 Multimedia/Komisia, C-328/99 a C-399/00, Zb. s. I-4035, bod 39).

144 Okrem toho, keďže ako bolo uvedené v bode 95 tohto rozsudku, pojem štátnej pomoci zodpovedá objektívnej situácii, ktorá sa posudzuje v okamihu prijímania rozhodnutia Komisie, treba pri vykonávaní vyššie uvedeného súdneho preskúmania vziať do úvahy práve tieto posúdenia vykonané k tomuto dátumu.

145 Práve s ohľadom na tieto úvahy treba preskúmať argumenty uvádzané UFEX a i., ktorými sa má preukázať nesprávnosť posúdení, ktoré viedli Komisiu k záveru, že odplata za logistickú a obchodnú pomoc La Poste v prospech SFMI-Chronopost za obdobie rokov 1986 až 1995 bola dostatočná, a neodhalila teda štátnu pomoc v prospech poslednej uvedenej.

146 UFEX a i. predovšetkým tvrdia, že Komisia sa uspokojuje s tvrdením, že úplné náklady vynaložené La Poste boli pokryté, pričom neupresňuje použité číselné údaje ani vykonané výpočty, a že okrem toho správa Deloitte, o ktorú sa opiera, uznáva nemožnosť Komisie odôvodniť svoje závery o variabilných nákladoch vzhľadom na neexistenciu podrobného analytického účtovníctva La Poste pred rokom 1992.

147 V tomto ohľade a ako už Súd prvého stupňa uviedol v bodoch 134 až 136 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o použitie metódy retropolácie, je nesporné, že až od roku 1992 La Poste, ktorá bola do tej doby súčasťou francúzskeho systému správnych orgánov, viedla analytické účtovníctvo, bez ktorého nebolo možné vykonať za predchádzajúce obdobie presný výpočet nákladov na služby poskytnuté La Poste v prospech SFMI-Chronopost.

148 Navyše, ako už Súdny dvor uviedol v bode 38 už citovaného rozsudku Chronopost a i./Ufex a i., vzhľadom na neexistenciu akejkoľvek možnosti porovnať situáciu La Poste so situáciou súkromnej skupiny podnikov nepôsobiacich vo vyhradenom odvetví musia byť „obvyklé trhové podmienky“, ktoré sú nevyhnutne hypotetické, posúdené s ohľadom na dostupné objektívne a overiteľné skutočnosti.

149 Za týchto podmienok nie je najskôr vhodné vytýkať Komisii, že založila sporné rozhodnutie len na údajoch dostupných v tej dobe a vyplývajúcich predovšetkým zo správy Deloitte, ktoré predložila francúzska vláda a ktoré umožnili rekonštruovať náklady vynaložené La Poste. Použitie týchto údajov by bolo možné kritizovať len vtedy, ak by sa preukázalo, že spočívali na zjavne nesprávnych úvahách.

150 Preskúmanie dokumentov v spisoch predložených Súdnemu dvoru však neumožňuje dospieť k takému záveru.

151 Po prvé, nič neumožnilo Komisii spochybniť pravdivosť údajov, ktoré jej boli predložené z analytického účtovníctva La Poste zavedeného v roku 1992, ktoré bolo, čo sa nespochybňuje, potvrdené audítormi a štátnym audítorom. Skutočnosť, že francúzsky dvor audítorov v správe z roku 2003 zdôraznil „slabiny" niektorých prvkov tohto účtovníctva, nepreukazuje, že závery Komisie boli v okamihu prijatia sporného rozhodnutia zjavne nesprávne.

152 V tomto ohľade je potrebné uviesť, že UFEX a i. pripojili k sťažnosti, ktorú podali Komisii, ekonomickú štúdiu vypracovanú spoločnosťou Braxton, ako aj ďalšiu štúdiu od tej istej spoločnosti na podporu svojej žaloby podanej v roku 1993 na Tribunal de commerce de Paris (Obchodný súd v Paríži). Z nespochybnených vyjadrení v spornom rozhodnutí vyplýva, že UFEX a i. pripojili k svojim pripomienkam predloženým Komisii v auguste 1996 novú ekonomickú štúdiu vypracovanú poradenskou spoločnosťou Bain & Co. (ďalej len „štúdia Bain") s číselnými údajmi, ktoré podľa UFEX a i. boli presnejšie ako údaje obsiahnuté v dvoch predchádzajúcich štúdiách od spoločnosti Braxton.

153 Pritom okrem toho, že tento rad po sebe nasledujúcich štúdií odráža náročnosť posúdenia skutočných nákladov na pomoc poskytnutú La Poste v prospech SFMI-Chronopost, z nespochybnených vyjadrení v spornom rozhodnutí vyplýva, že správa Deloitte skúma závery štúdie Bain a reaguje na ne. Za týchto podmienok treba na údaje, ktoré Komisia použila po predložení tejto správy a na základe všetkých v nej

obsiahnutých úvah, pozerať tak, že neboli stanovené svojvoľne, ale na základe v tej dobe dostupných informácií.

154 Po druhé, pokiaľ ide o metódu použitú v tejto správe Deloitte a potom Komisiou na účely určenia nákladov vynaložených La Poste na služby expresnej pošty SFMI-Chronopost, UFEX a i. ju spochybňujú, keďže nezohľadňuje skutočnosť, že niektoré fixné náklady možno priamo pripísať len službe expresnej pošty. Taká kritika je však relevantná iba za predpokladu, že sa v prípade La Poste preukáže existencia nákladov konkrétne pripísateľných službe expresnej pošty, čo nijako nepreukázali UFEX a i., ktorí sa v tomto ohľade bez toho, aby presne vymedzili niektorý z týchto nákladov, obmedzili na odkaz na dokumenty obsahujúce všeobecné ničím nepodložené údaje.

155 V každom prípade nič nenasvedčuje tomu, že použitie tejto metódy v rámci voľnej úvahy, ktorou Komisia disponuje pri technických rozhodnutiach, ktoré musí urobiť, vyplýva zo zjavne nesprávneho posúdenia, hoci nie je *a priori* nekonzistentné pripísať, ako v prejednávanej veci, časť fixných nákladov takej či onakej činnosti v závislosti od objemu rôznych činností.

156 Po tretie je nesporné, že ako bolo uvedené v bode 147 tohto rozsudku, vzhľadom na neexistenciu analytického účtovníctva La Poste v rokoch 1986 až 1992 bolo nemožné vykonať presný výpočet nákladov na služby poskytnuté v prospech SFMI-Chronopost.

157 Práve na účely prekonania tohto nedostatku bola poradenskej spoločnosti Deloitte Touche Tohmatsu zverená úloha znovu spracovať dostupné účtovné údaje, aby bolo možné stanoviť čo najlepší odhad úplných nákladov na logistickú a obchodnú pomoc poskytnutú takýmto spôsobom SFMI-Chronopost.

158 V takých súvislostiach sa nezdá zjavne neprimerané, že toto opätovné spracovanie obsahuje rôzne opravy, ktorých dôvody a rozsah boli vysvetlené v odpovedi Komisie z 27. mája 2005 na písomné otázky, ktoré Súd prvého stupňa položil účastníkom konania. Existencia takých opráv neumožňuje sama osebe dospieť k záveru, že údaje použité z tejto štúdie Komisiou boli nekonzistentné.

159 Po štvrté, pokiaľ ide o otázku, či bolo konanie La Poste ako akcionára SFMI-Chronopost obchodne odôvodnené s ohľadom na zásadu investora v trhovom hospodárstve, a nezakrývalo teda dotácie, ktoré by mohli predstavovať štátnu pomoc, Komisia overila, ako vyplýva zo sporného rozhodnutia, že VMV investície La Poste ako akcionára, prekročila celkové kapitálové náklady SFMI-Chronopost, teda obvyklú mieru výnosu, ktorú by súkromný investor vyžadoval za obdobných okolností.

160 Je nesporné a okrem toho ani nie je spochybnené, že vykonaný výpočet, ktorý je uvedený v spornom rozhodnutí a ktorý vyplýva z tabuľky 1 obsiahnutej vo vyjadrení Komisie k odvolaniu z 27. mája 2005, to znamená bez ohľadu na pomoc, ktorú by predstavoval prístup k sieti a k častiam podniku La Poste (prvý scenár), viedol ku konštatovaniu, že VMV značne prekročila kapitálové náklady. Pokiaľ ide o VMV vypočítanú s ohľadom na pomoc, ktorú by predstavoval prístup k sieti a uvedeným častiam podniku (druhý scenár), UFEX a i. tvrdia, že tabuľka 2 uvedeného vyjadrenia k odvolaniu obsahuje chyby vo výpočte.

161 Treba však konštatovať, že tvrdenie UFEX a i., ktoré nespochybňuje konštatovanie vyplývajúce z prvého scenára, je irelevantné. Jednak totiž zo sporného rozhodnutia vyplýva, že Komisia použila druhý scenár len na základe údajov predložených UFEX a i., ktorých obsah Komisia spochybnila, a len na účely podpory výsledkov svojho prvého scenára.

162 Okrem toho medzi týmito údajmi bola uvedená čiastka zodpovedajúca podľa UFEX a i. pomoci vyplývajúcej zo zvýhodnených podmienok prístupu k priehradkám La Poste, zatiaľ čo ani UFEX a i., ani štúdia Bain, ako je upresnené

v spornom rozhodnutí, nevysvetľujú, ako bola táto čiastka vypočítaná. Za týchto podmienok dotknuté tvrdenie neumožňuje preukázať zjavne nesprávne posúdenie Komisiou, pokiaľ ide o primeraný výnos z vlastného kapitálu súvisiaceho so súťažnou činnosťou.

163 Nakoniec je potrebné pripomenúť, že jediným cieľom určenia VMV v prejednávanej veci bolo overiť, či konanie La Poste ako akcionára SFMI-Chronopost bolo obchodne odôvodnené s ohľadom na zásadu investora v trhovom hospodárstve. S ohľadom na tento cieľ bolo pre Komisiu dôležité to, či VMV prekročila obvyklú mieru výnosu, ktorú by súkromný investor vyžadoval za obdobných okolností. Preto skutočnosť, aké významné je toto prekročenie, nemá vplyv na to, či finančné operácie, ku ktorým došlo medzi La Poste a jej dcérskou spoločnosťou, obsahovali prvky pomoci. Argument UFEX a i. založený na abnormálne vysokej úrovni VMV je preto v prejednávanej veci neúčinný.

164 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy nie je odvolací dôvod založený na porušení pojmu štátnej pomoci dôvodný a žalobu UFEX a i. smerujúcu k zrušeniu sporného rozhodnutia preto treba zamietnuť.

O trovách

165 Článok 122 ods. 1 rokovacieho poriadku stanovuje, že ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 toho istého rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 118 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Článok 69 ods. 3 prvý pododsek tohto rokovacieho poriadku však stanovuje, že Súdny dvor môže rozhodnúť tak, že z výnimočných dôvodov každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania. Pokiaľ ide o odsek 4 prvý pododsek toho istého článku, tento uvádza, že členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania.

166 Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci treba rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania, ako aj Francúzska republika, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 7. júna 2006, UFEX a i./Komisia (T-613/97) sa zrušuje jednak v rozsahu, v akom ruší rozhodnutie Komisie 98/365/ES z 1. októbra 1997 o pomoci údajne poskytnutej Francúzskom v prospech SFMI-Chronopost, v rozsahu, v akom konštatuje, že ani logistická a obchodná pomoc poskytnutá La Poste v prospech svojej dcérskej spoločnosti, teda SFMI-Chronopost, ani prevod Postadex, nepredstavujú štátnu pomoc v prospech SFMI-Chronopost, a jednak v rozsahu, v akom v dôsledku toho stanovuje náhradu trov konania.**

2. **Žaloba podaná na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev pod číslom T-613/97 sa zamieta.**

3. **Každý z účastníkov konania, ako aj Francúzska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy